ש"ק, ט"ז אייר תשכ"ו
ירושלים

אחי היקר מנחם שלום!

מכתבך הגיע לידי — שלום רב! אני מבין את מצבך הנפשי, ואני מרגיש את הצורך שלך לשתף אותי בכל מה שעובר עליך. אבל מה אני יכול לעשות? אני לא יודע מה לומר לך, ואני לא יודע איך לעזור לך. אני מרגיש חסר אונים לגמרי.

אני יודע שאתה סובל, ואני יודע שאתה מרגיש בודד. אבל אני לא יודע איך להרגיע אותך, איך לנחם אותך, איך לגרום לך להרגיש טוב יותר. אני לא יודע אם יש דרך כזו בכלל.

אולי אתה צריך לדבר עם מישהו אחר — עם רופא, עם פסיכולוג, עם מישהו שיודע איך לטפל במצבים כאלה. אני לא יודע אם זה יעזור, אבל אני חושב שזה שווה לנסות. אני לא יודע מה עוד אני יכול לעשות.

אני מקווה שתמצא את הדרך שלך, שתמצא את השלווה שאתה מחפש. אני מאחל לך הצלחה בכל מה שתעשה, ואני מקווה שתדע שאני תמיד כאן בשבילך, גם אם אני לא יודע איך לעזור.

בברכה!